

Transkribering av podden LikaOlika avsnitt 1

Publicerat den 7:e november 2019 på www.soluretpod.se och på iTunes.

Tid: 32.11

Medverkande: Britt Monti

Yasmin Nilson

Signaturlmelodi.

Yasmin: Hej och välkommen till en poddserie i samarbete med IKEA museum inför deras nya utställning LIKA OLIKA. Hur anpassar man sin vardag och omgivning när man varken kan se eller höra? Hur tar man sig fram utan armar och ben? Kan medicinteknik förenkla livet? Och hur skapar vi design som inkluderar alla? Dessa frågeställningar, och många fler, kommer vi att ta upp i denna poddserie som går under rubriken LIKA OLIKA, där vi möter experter på hur det är att leva med andra förutsättningar – för smart design föds när vi ser världen med andras ögon.

Jag som intervjuar heter Yasmin Nilson, och mer information om utställningen hittar ni på ikeamuseum.com och IKEA Museum på Facebook och Instagram.

Signaturlmelodi.

Idag får ni möta Britt Monti. Britt jobbar som kreativ ledare på IKEA of Sweden, sedan många år tillbaka. Hon var med och skapade sortimentet OMTÄNKSAM, för alla som behöver extra stöd och bekvämlighet i vardagen, och som framför allt ska underlätta vardagen för äldre och personer med funktionsnedsättningar. Britt drabbades själv av en stroke vilket gjorde att hon fick en unik insikt i vad som krävs för att göra vardagen tillgänglig och vad inkluderande design innebär. Här kommer Britt.

Signaturlmelodi.

Yasmin – Okej, känns det bra?

Britt – Det känns jättebra! Härligt att vara här.

Y – Härligt att ha dig här, Britt. Välkommen!

B – Tack så mycket!

Y – Hur är läget med dig?

B – Det är väldigt bra! En vacker höstdag, det här är min lediga dag och då... jag jobbar ju fyra dagar i veckan, och sedan är jag ledig en dag i anslutning till helgen, antingen en fredag eller måndag, och det är väldigt skönt för då kan jag liksom göra allt möjligt.

Y – Ja, härligt. Kvalitetstid!

B – Ja, precis.

Y – Men det är verkligen en strålande dag! Det var det första jag tänkte på.

B – Ja, det är jättehärligt så det blir en långpromenad sedan.

Y – Underbart.

Y – Vart har du åkt ifrån?

B – Idag kommer jag från Reimersholme, där jag bor, och igår kväll kom jag hem från Älmhult, där jag jobbar.

Y – Jag förstår! Vi ska prata lite mer om vad du jobbar med, du är kreativ ledare.

B – Ja, på IKEA of Sweden.

Y – Och jag läste också att du jobbar på IKEA Cares?

B – Ja, jag kan kanske beskriva det litegrann, för att det här är ett projekt som började för fyra-fem år sedan, och det började med, i min roll som kreativ ledare, min uppgift är att titta på, vad är det som händer ute i världen? Vi får ju in en massa rapporter, research om allt från urbaniseringen och demografiska skiften och så vidare, så mitt jobb är att titta på det här och se, ”Okej, vad har det för konsekvenser inom heminredning och livet hemma hos våra kunder, i hela världen?” Och då kan man ju se vissa mönster. Och ett av de mönstren var ju väldigt tydligt en åldrande befolkning, och då började jag rota i det litegrann, vad betyder *det* från ett heminredningsperspektiv? Jo, men det betyder ju att människor får olika behov som man kanske inte hade när man var yngre. Och sedan, ju mer jag rotade i det här, så insåg jag, ”Nej men det här handlar ju om inte bara äldre, utan det handlar om oavsett ålder och tillstånd så kommer man någon gång i livet temporärt eller mer permanent behöva ha lite mer stöd och hjälp i vardagen för att kunna vara självständig.” Så projektet kallades då för IKEA Cares för att försöka lära oss mer om det här området. Och ur det så kom det sedan att jag tog fram en kollektion produkter som heter OMTÄNKSAM. Men IKEA Cares har mer varit ett internt arbetsnamn, för att, ja, *kartlägga* litegrann vad finns det för behov och hur ser det ut. Och det är också ett sätt för oss att definiera vad det är vi ska göra. Alltså att vi inte ska gå in på något specifikt område för synskadade eller så, för det klarar vi inte, utan vi måste ju titta på att göra produkter som är bra för alla. Där man tar hänsyn till de här behoven. Och det finns väldigt mycket gemensamt mellan barn och äldre och just det här med inkluderande design. IKEAs affärsidé är ju att vara för de många människorna.

Y – Precis.

B – Då kan vi ju inte exkludera en stor del av befolkningen! Och det räcker ju med att man är gravid och inte kan resa sig upp ur fåtöljen. Så att det är ganska stora behov det handlar om.

Y – En av värdegrunderna är ju *demokratisk* design.

B – Ja, precis!

Y – Kan du förklara lite vad man tänker kring just demokratisk design?

B – Ja, demokratisk design är ett verktyg som vi använder oss av i vårt dagliga arbete. Och det gäller i alla led, men där jag jobbar på sortimentsbolaget, så är det här ett verktyg som vi använder när vi ska ta fram produkter. Och då måste, det här är som ett filter. Att vi alltid ska titta på de här fem dimensionerna, som är form, funktion, kvalitet, hållbarhet och det låga priset. Och det är något som vi alltid ska ha med oss i hela processen, alla produkter ska i princip ha alla dessa fem faktorer för att vara demokratisk design. Och inkluderande.

Y – När såddes det här fröet? När du beskrev här, hur du började tänka, kring åldrandet?

B – Jag tror att det här fröet egentligen såddes på olika håll, och sedan råkade jag intressera mig för det. Så det fanns redan tankar på att göra ett sortiment, men då var man inne på hjärtstartare och ganska avancerade saker och då kände jag att ”nej, vi måste börja i en annan ände, vi måste börja

med något som är enklare, och liksom i vardagen, varje dag". Så man kan säga att det såddes i och med de här globala undersökningarna där man såg väldigt tydligt den åldrande befolkningen som eskalerar i raketfart. Men sedan kom det också från min vardag med min mamma som led av en ganska allvarlig Parkinson[s sjukdom], och där vi syskon hade problem att hitta saker som gjorde hennes vardag lite lättare, som också var vackra. Både funktionella och vackra. Och mamma som var en stor estet, hon kunde inte tänka sig att få in en stor, blaffig, ful fåtölj i sitt hem, utan då fick det vara. I så fall.

Y – Eller vita plastbestick, eller muggar–

B – Finns inte en chans och just med alla skakningar och så, så behövde det vara greppvänligt och funktionellt och vackert. Så att det var verkligen en ögonöppnare för mig. Och så småningom så drabbades jag själv av en stroke, eller innan jag började med det här projektet så hade jag drabbats av en stroke, och det gav mig ju också verkligen en realitet, det här att, jag menar jag fick ju arbetsterapeuter som kom hem till mig och var jättesnälla och skulle sätta upp en massa stänger och grejer. Och jag bara tackade, tack men nej tack, tyvärr. Jag fixar det här själv. Men det var ju inte så lätt att leta rätt på saker som var både funktionella och vackra. Så det var så många faktorer sammantaget som hjälpte mig i att så att säga utforma en strategi för, vad är det för något som vi ska ta fram i ett första pilotprojekt så att säga. För vi måste ju också titta på hela designprocessen. Den kanske man måste titta lite närmare på, ja, man måste ha in en ergonom, en arbetsterapeut, alltså det finns ju ganska mycket kunskap som vi kanske inte har inom det här området. Så det var ju också intressant att titta på, hur ska vi ta fram de här produkterna så de verkligen blir riktigt bra, och jobba med en testpanel som verkligen fick hjälpa oss att utvärdera så att säga. "Det här funkar och det här funkar inte".

Y – Med tanke på att du drabbades av en stroke, så fick du ju också en unik... såg hur det kunde vara utifrån ett patientperspektiv. Det är ju otroligt viktigt med den erfarenheten.

B – Verkligen. Alltså bara det att kunna resa sig själv ur sängen, det gick inte. Och att då alltid behöva vänta tills min sambo var där, eller kom hem, eller kasa mig ur sängen, på något sätt... Alltså det fanns en massa sådana... Jag kunde inte öppna en mjölkförpackning, så jag var alltid tvungen att se till att det alltid fanns en öppen förpackning, öppna burkar, ja men det fanns ju inte. Eller att ta en gryta från spisen med kokande vatten, alltså allting var ju *riskabelt*. Att duscha själv, ta mig i och ur duschen, för vi har ett badkar... alltså det var minsta lilla småsak. Jag löste ju det, för att man är klurig, men jag kände också att man måste vara ganska pigg för att klara av det där.

Y – Rent funktionellt, hur påverkade den dig?

B – Den påverkade mig på så vis att jag dels hade – och fortfarande har – balansproblem, som gör att jag måste vara jättförsiktig när jag går i trappor, eller att jag undviker att cykla för att jag vinglar, och jag ska inte köra bil själv, och... Men sedan är det också hjärntrötthet. Och det är väl det som inte syns men som besvärar mig mest, att jag blir väldigt trött av för mycket intryck. Jag har inget filter. Så att om det är för mycket människor, för mycket ljud, för mycket ljus, då blir jag liksom, "aah, ta bort mig!" [skratt]

Y – Jag förstår. Men jag vill veta lite mer om din bakgrund, kan du berätta var du kommer ifrån?

B – Oj, min bakgrund? Ja, jag är 63 år gammal så jag har varit med ganska länge. Jag har bott utomlands i många år, har en svensk mamma och en italiensk pappa som inte finns längre, så min bakgrund är ganska färgstark kan man säga. Vi har bott i många olika länder. Och rent professionellt, så är min bakgrund ganska brokig, och det är jag väldigt glad för. Jag hade ingen kristallklar bild av

vad jag skulle bli. Utan jag har jobbat i resebranschen och jag har jobbat med massa olika saker, och gått på *lust* väldigt mycket. Nu har jag jobbat i inredningsbranschen sedan 1988, så det är trettio år, och då har jag jobbat både på IKEA och som konsult, och sedan kommit tillbaka till IKEA och jobbat med många olika typer av arbetsuppgifter. Jag är marknadsekonom och det innebär marknadsföring, men med ett litet hum om ekonomi också. [Skratt] Vilket är en ganska bra kombination, så man inte bara drar iväg! Och det är väl kanske min styrka då, att jag är kreativ men också ser att det måste gå att realisera, och jag kan se affärsmöjligheter i något som kanske kan verka lite smalt, som just det här med inkluderande design. Det är ju min styrka att jag kan, liksom, beskriva varför det här är bra.

Y – Hur tänkte ni rent konkret kring design och funktionalitet när ni utvecklade OMTÄNKSAM?

B – Jag ska säga, och erkänna, att det här var en resa, för vi har ju en viss modell som vi jobbar efter när vi formger produkter, och ofta så förlitar vi oss kanske på sällsiffror från tidigare och vet att ”den färgen säljer mest”, och så. Man har en historia. Här hade vi ju inte direkt någon historia. Men det som jag beskrev och som var väldigt viktigt, det var att vi inte skulle konstra till det. Utan att vi skulle utgå ifrån, vi ska titta på vad vi saknar i sortimentet, i de funktionerna som vi har. Så till exempel, så tittade jag på vilka områden i hemmet är det mest fallolyckor, och vilka områden och aktiviteter som gör att människor känner sig osjälvständiga. Jag kände att det vill jag fokusera på. Så till exempel, att komma i och ur en fåtölj, det måste man räkna som en mänsklig rättighet. [Skratt] Och då tyckte jag att då tittar vi i teamet på vad är det som gör att man kan göra en fåtölj lite smartare så att det är lättare att ta sig i och ur, och då måste man ju göra det tillsammans med en ergonom, som har kunskap om, så att säga – det handlar ju om centimeter. Då utgick vi faktiskt ifrån en gammal fåtölj som designades någon gång på 60-70-talet, för man behöver liksom inte uppfinna hjulet på nytt igen, och sedan adderar man de funktionerna, som att den är lite högre, inte lika djup, och inte lika bred, att man har armstödsydd, att man har en massa sådana funktioner. Och det kan man bygga in på vilken produkt som helst, för det var det som var *idén*. Så det som skilde sig litegrann från vanlig produktutveckling, det var just det att man har med en så att säga, en *usability study*, en användarstudie, *innan* man börjar. Man beskriver, vad ska man använda den här produkten till? Vad är det viktigaste? Det är att ta sig i och ur och att man ska sitta länge. Det var, kan man säga, kriterierna för fåtöljen. Och så har vi gjort med alla produkterna. Vad är det här porslinet som vi har gjort? Vi vill göra porslin som inte går sönder, men det ska inte vara plast. Så då gör vi ett porslin i ett glas som inte går sönder. Okej, det går sönder om man kastar det mot en betongvägg, men inte om man tappar det. Alltså, det är då, då har man ju gjort någonting som är *funktionsdrivet*, och det har varit vårt tillvägagångssätt. Och sedan också det att vi har haft en testpanel med människor med olika funktionshinder och äldre, som har fått prova prototyper och inte liksom när vi har gjort produkten, utan innan, och då har de hjälpt oss. Vi har haft med oss fyra prototyper på glas – det glaset vi trodde skulle vara bäst, nej men det var ju inte det. Det var ju ett annat glas.

Y – Just det.

B – [Skratt] för de visade oss, och då tittade vi bara på hur de fyller på med vatten, och hur de dricker och så. Och det måste ju funka för en liten hand, och en stor hand. En svag hand, en skakande hand... Så det var ju kristallklart vilket glas som var bäst. Att ha med en ergonom och en väldigt kunnig industriformgivare från början som beskriver, så att säga, vad är det för produkt och sedan att testa prototyperna på användare, det kan man säga är den stora skillnaden.

Y – Jag tänker också på en viktig sak som du berättade när du själv hade drabbats av en stroke, just det här att bli beroende av andra människor. Att du kände att du liksom behövde din sambos hjälp för att kunna klara av vissa moment i vardagen. Och det tänker jag är... nyckeln till det hela är ju

självständighet. Och det är väl det OMTÄNKSAM handlar om, att människor ska kunna bli så självständiga som möjligt, utifrån de förutsättningar de har?

B – Ja! Det är precis [det], och det är det som har varit den röda tråden, i allt. När vi har beskrivit projektet, när vi har briefat en designer, i hela. Att det bygger på självständig... klarar man av, att resa sig från stolen vid det här bordet? Välter bordet om jag bara tar tag i det? Och den här stolen, den välter inte om jag... Jag ska kunna ta mig ur den här matbordsstolen själv, utan att behöva krångla till det. Det har varit en väldigt bra hjälp i processen, för då kan man hela tiden gå tillbaka och så att säga få det validerat. "Ja, det funkar". "Nehej, det funkar inte". Så vi har varit ganska kompromisslösa när det gäller vissa punkter, och just det här med funktionen. Vi har verkligen tagit ett kliv framåt för att visa på ett arbetssätt som vi skulle kunna applicera på hela sortimentet. För det fina med det här är ju – med inkluderande design – att alla de här produkterna är för *alla*. Det är ju det som är grejen, att det finns ju ingenting där man säger "jaha, men det här något för dem och dem". För vem vill vara "dem och dem"?

Y – Precis.

B – Alltså, vilka är "dem", utan det är ju vi!

Y – Jag hade ingen aning om den här kollektionen förrän jag började samarbeta med IKEA. Jag tänker hur ska man göra för att kunna *nå ut*, för att jag tycker att det är ju fantastiska produkter som har utvecklats som jag inte hade någon aning om.

B – Nej, och det har sin förklaring. Det är så här, att när vi började ta fram de här produkterna så var vi tvungna att göra det i en ganska liten skala för att vara säkra på att det funkar. Och innan vi slår på stora trumman och lanserar det globalt. Så vi bestämde oss för att göra ett mindre test med några pilotländer som själva räckte upp handen och sa, "ja, men vi vill testa det här". Så därför har vi inte haft någon stor marknadsföringskampanj, ingenting i katalogen, de har bara skickats ut till länderna och sedan har varuhusen fått ta hand om det här. Och det har varit kanske lite medvetet också, för att se vad händer med sortimentet när man inte håller på, utan hittar kunderna det här? Ja. Alla kunderna hittar det extra långa skohornet för alla har nytta av det.

Y – Precis.

B – Så att då har vi haft kanske fyrtio produkter från början, och i och med det här så har vi kunnat då plocka ner det till ett mindre antal, så att vi kan få större kvantiteter, och få ner priserna. Så i maj nästa år kommer vi att lansera detta globalt, och då kommer det ju att bli, så att säga, förhoppningsvis, [skratt] mer marknadsföring och PR och även katalogstöd. Men sedan har jag de här senaste åren också – vilket verkligen är en förmån – blivit inbjuden till väldigt många olika kongresser och konferenser om åldrande, om demens, ja, inom det här området. Och det är tack vare ett samarbete som vi har med SilviaBo som jag kan berätta mer om lite senare. Och då har jag tagit tillfället i akt, helt enkelt, att berätta om OMTÄNKSAM och det har ju fått jättemycket uppmärksamhet. Jag är som en katt bland hermelinerna. Nittionio procent av de som är där är läkare och forskare och vetenskapsmän och folk inom vården. Alltså jag är ju där, ifrån ett *heminredningsföretag*. Så intresset blir ju väldigt stort, för alla kan relatera till det. Så då har jag kunnat bana vägen litegrann för att ta reda på, hur stort *är* intresset för det här, och vad är det som händer ute i världen, och vad diskuterar man? Så att sedan blir ju *de* ambassadörer, och jag har sagt att jag hoppas att fler ska, inte *plagiera* oss, men *ta efter*, för det här är en stor, stor grupp människor som är i behov av inte bara heminredningsartiklar, utan det handlar om kläder, om bilar, mobiltelefoner, *you name it!* Så jag hoppas att jag på det sättet inspirerar, och kan lyfta frågan, för vi vill ju nå de många människorna.

Y – Ja, jag läste någonstans att det är femton procent av världens befolkning som lever med någon slags funktionsnedsättning.

B – Ja.

Y – Plus att befolkningen blir äldre och äldre–

B – Ja, äldre och äldre och då blir det naturligt–

Y – Precis.

B – Ja, äldre och äldre och piggare och piggare, det är ju det som är grejen. Och det var ju där jag såg en möjlighet för oss. Att ja, folk blir äldre och äldre, *men* de lever längre, de jobbar längre, de är aktiva längre och framför allt bor kvar i sitt *hem* längre. Och det är ju det här paradigmskiftet och inte bara i Sverige men just att man vårdas i hemmet, som gör att man vistas i sitt hem mycket mycket längre, och hemmet är inte anpassat för ett åldrande. Så hemtjänsten, det första de gör är att rulla bort mattorna och byter ut sängen, det blir deras arbetsplats. Och där kände jag att, nej men där måste vi in och ta fram produkter som både är funktionella och vackra.

Y – Ja äldre skadar sig allvarligt på mattor. Min mormor snubblade och blev liggande i två dagar innan de hittade henne.

B – Ja, och det här är, jag ska inte prata om för mycket obehagliga saker, men det är såhär, det är fem gånger större risk att dö i en fallolycka i hemmet än i en bilolycka. Och samhället spenderar, jag vet inte, men, *hundra* gånger mer pengar på att undvika bilolyckor, vilket är helt rätt. Men, man kanske skulle kunna satsa lite mer pengar på att titta på fallolyckor – för det är katastrofalt för den som drabbas och det kostar ju också samhället väldigt mycket om man nu ska vara lite krass. Så det skulle vara en ganska bra investering.

Y – Ja, det är många som har drabbats av ryggmärgsskador för att de har fallit på ett eller annat sätt, *hemma*.

B – Precis, ja.

Y – Man har klättrat på en stege, eller i badrummet – det är ju livsfarligt, man halkar i badkaret eller som sagt, mattor också...

B – Ja, och då pratar vi om alla åldrar, unga människor också.

Y – Absolut.

B – Så det här är ett stort område, det finns många aspekter av det här. Och det här är ju något man kan lyfta upp på ett högre plan också, hur kan man få *byggbolagen* att ta in det här redan när man börjar rita bostäder? Och jag har diskuterat det här med en person som jobbar på Skanska, med *inclusiveness*, och det här är ju en *jätteviktig* bit, att man från början så att säga, redan tittar på hur kan man kanske lätt få bort trösklarna, och så vidare.

Y – Min värsta fiende!

B – Ja, precis!

Y – Det var de.

B – Ja, och det kommer jag ihåg från när mamma först bara gick med rullator och sedan [satt] i rullstol. Hur vi var tvungna att ta in en snickare som skulle bygga liksom, det gick inte att ta bort dem utan vi var tvungna att bygga någon grej så att hon lätt skulle kunna ta sig mellan rummen.

Y – Det finns många aspekter. Som sagt, en av IKEAs värdegrunder är att stärka människor. Hur kan designers tänka kring att främja tillgänglighet när man skapar produkter?

B – Jag skulle vilja säga såhär, man måste börja med att *medvetandegöra*: vad är tillgänglighet, vad är inkluderande? Och att utgå ifrån, alltså ganska enkla principer. Och just det här att man egentligen, du kan åka skidor på sportlovet, och bryta benet. Då har du ett problem med tillgänglighet. Och för att det är, just för att komma bort från det här "vi och dem". "Jaha, vad ska vi göra för dem?"

Y – Nej, det kan drabba alla.

B – Det kan drabba alla. Så att därför så pratar jag gärna om den här gravida kvinnan eller ungen som har åkt skateboard, eller någon som drabbats av stroke eller–

Y – Eller varit i Torrevieja och spelat golf. För att det brukar alltid vara, jag har–

B – Och fått en golfboll i huvudet, nej [skratt]

Y – Jag har en lägenhet där och det är alltid så att när jag åker därifrån, på flyget, så är det alltid någon som *tillfälligt* sitter i rullstol för att de har brutit benet eller stukat foten eller någonting, och det är alltid, "ja, vi har spelat golf!"

B – Precis! Ja men det är ju där, jag tror att man måste ha, liksom, ta de här exemplen, som visar på att det är hela spektrat. Och när det gäller våra formgivare, många av dem har ju mycket kunskap för de är ju utbildade inredningsarkitekter, och kan det här. Men som sagt, det här är något som alla måste bli medvetna om, så jag kände att, det här är ett internt arbete som jag tar på mig med de erfarenheter som jag har, med att jobba med OMTÄNKSAM är att försöka förmedla... Alltså det handlar inte om, vi jobbar liksom inte med *rymdforskning*, det här handlar om ganska basala saker att förstå. Men jag kommer att göra sådana här workshops på jobbet, där man får känna på hur det är, jag köper en kasse med massa förpackningar på ICA, eller någon annan affär, [skratt] och så tilldelas alla tjocka, grova, diskhandskar, och sedan får de bara något färgat papper, transparent, för att *blurra* synen litegrann, och sedan ska de öppna de här förpackningarna och läsa vad som är på dem. Bara det, gör ju att man blir *medveten* om, att bara en sådan enkel sak, blir hur svår som helst. Så det handlar om att medvetandegöra och sedan att ha olika processer som ska vara på plats så att säga, för att kunna skapa en produkt som är mer inkluderande.

Y – Och att se tillgångarna och fördelarna med det?

B – Ja.

Y – Ju mer självständiga vi är, så kan vi också delta i samhället och även bidra till samhället på lika villkor som alla andra.

B – Ja, så att det här är ju en stor samhällsfråga helt enkelt, där vi kan försöka dra vårt strå till stacken på något sätt. Smaka och känna på ordet "inkluderande". Vad betyder det? Då kanske man också skulle lägga in det här att man faktiskt gör hembesök, hos människor som har olika funktionshinder och se hur deras verklighet ser ut, så kan vi ju få dels se hur man varit otroligt *klurig* och *löst* någonting på sitt sätt, som vi skulle kunna lära oss väldigt mycket av. Hur har man liksom gjort för att man ska nå översta hyllan, och då, jag menar då tänker man att, men det är ju något som *alla* har problem med! Att istället för att kliva på en pall som välter, så skulle man ju kunna ha den här förlängda grejen, som griptången. Som är snygg! Som inte kommer från Hjälpmiddelscentralen.

Y – Nej, precis.

B – Bara som ett exempel. Det är inte det att man måste gå, liksom, en ny utbildning, utan det handlar om att man har förståelse för hur människor *använder*, det är just det här som är det viktiga, hur man *löser* olika situationer i vardagen.

Y – Jag brukar säga det, man blir ju expert på problemlösning när man har andra förutsättningar.

B – Ja, precis.

Y – Du nämnde tidigare ett samarbete som du ville berätta om.

B – Ja, om man tittar på *extremanvändare* då kan man se liksom verkligen, man stresstestar någonting, och sedan kan man trätta ned det till någonting, hur kan man liksom göra det så att alla har glädje av det här? Då kom den här möjligheten upp, att jobba tillsammans med Silviahemmet, som är ett *dagcenter* för människor med Alzheimer[s sjukdom]. För att helt enkelt avlasta partnern, för det är ju ganska tungt att leva med någon har Alzheimer. Man aktiverar dem på väldigt många olika sätt. Och sedan kom möjligheten upp att det ska byggas bostäder för människor med Alzheimer, för det är så att de flesta paren, de skiljs åt. Det blir två olyckliga människor. En bor kvar och en ligger på en institution. Och då var tanken att, hur kan vi försöka bygga ett boende där? Som är anpassat för att den ena partnern är frisk och den andra har Alzheimer eller demens. Och det här är ett samarbete mellan Silviahemmet och BoKlok som är ett företag som ägs av Skanska och av IKEA. Och då fick jag möjligheten att samarbeta med dem. Det är dels att testa våra produkter, att möblera helt och hållet, och det har ju gett mig enormt mycket insikter i aspekter som är viktiga att tänka på, som är bra för alla. Alltså, just det här med färger, med kontraster, och mycket, mycket annat, alltså... Och vi kan ju ta in det i all vår produktutveckling, till exempel hur blir det när man ska hantera en spis som är bara digital? Jag har tappat känslan väldigt mycket i höger hand så för mig är det också ett litet äventyr. En massa sådana grejer, hur kan man lösa det här på något sätt. Och det projektet fortgår så att säga. För att då har vi möblerat upp en hel pilotlägenhet med *hela* IKEAs sortiment. Och det är också ett sätt för oss att se, vad *saknar* vi? Vad har vi inte? Som skulle kunna vara lite mer, så att säga, tillgängligt, just i badrummet och så. Så att det är ett jätteintressant projekt. Så även om vi inte vänder oss till människor som har Alzheimer, men alla har anhöriga.

Y – Precis.

B – Men just att vi får liksom lära oss väldigt mycket. Så det har ju gjort, till exempel, att vi har tagit fram ett matbord som är med kontrasterande färger. Det är *en* yta som är väldigt tålig, som det inte blir repor på, och sedan så är det ett *träslag* på sidan så att man kan se att det finns kontraster.

Y – Smart!

B – Och det är bra för barn också, inga vassa kanter.

Y – Precis.

Y – Vad är ditt bästa vardagstips?

B – Oj! Det beror ju *helt* på i vilken situation man befinner sig. men jag skulle säga att det bästa vardagstipset jag kan ge, det är att vara så snäll och bekväm som möjligt. Och det är inte att vara lat. Utan att inte utsätta sig för alltför mycket frustrationer, "åh, det här *går* inte", utan att försöka göra det så *bekvämt* som möjligt för sig själv, och hitta just det här, att se... Var tycker jag bäst om att vara, var är min favorithörna, och se till så att allting, att det funkar. Så att man inte accepterar att det är gjort, ja, om jag sitter i rullstol, varför ska jag acceptera att handtaget sitter *där*? Och det gör ju de flesta, men just det här att man ska vara snäll mot sig själv, och göra det så bekvämt som möjligt för sig själv.

Y – Inte överanstränga sig.

B – Nej, inte överanstränga sig. Nej.

Y – Vad skulle du inte klara dig utan?

B – Jag skulle inte klara mig utan mina hörlurar som har *noise cancelling*. För att med min hjärntrötthet är jag överkänslig mot alla ljud. Så jag skulle inte kunna jobba, utan dem. Det går inte helt enkelt. Därför att vi har öppna landskap, och folk pratar i telefon, och hackar på sina tangenter, och har möten och telefonkonferenser, och då går min hjärna på högvarv. Och då måste jag liksom stänga av.

Y – Sedan har jag några *antingen, eller*-frågor här också. Lägenhet eller hus?

B – Lägenhet.

Y – Stad eller landsbygd?

B – Stad.

Y – Spartanskt eller bohemiskt?

B – Ja... bohemiskt.

Y – Målningar eller fotografier?

B – *Det* är ju svårt. Alltså, det är ju, för mig är det både och. Men jag får nog säga att foto, mer och mer.

Y – Lyx eller budget?

B – Budget.

Y – Målat eller tapet?

B – Målat.

Y – Trend eller rustikt?

B – Jag skulle nog säga äkta, om *det* är rustikt... men rustik stil är inte min grej. Alltså, men att det är *äkta*.

Y – Design eller funktion?

B – Ja, där är det ju designad funktion. Det *är* inte antingen eller, utan för mig är det väldigt, väldigt viktigt att all design har någon typ av funktion, för att annars är det ingen bra design. Då är det kasst!

Y – Tack så jättemycket Britt!

B – Tack så hemskt mycket!

Y – För att du delade med dig av dina erfarenheter och tankar kring funktionell design och inkluderande design. Det var jätteintressant.

B – Tack snälla för att du ville bjuda hit mig!

Signaturmelodi.